

അയിരൂർ

B - CAT - 2 - 0105
30L - 0178 - 11 - 2544

สายใยชนบท

นิทรรศการจิตรกรรม

โดย

ธีระวัฒน์ คณนະมะ

๒๘ พฤศจิกายน - ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔

สุรพล แกลเลอรี

Rama IX Art Museum Foundation

RURAL HARMONY

An Exhibition of Paintings

by

TEERAWAT KANAMA

November 28 - December 26, 2001

SURAPON GALLERY

ธีรวัฒน์ คະนะมะ

เป็นศิลปินที่ถือกำเนิดบนผืนแผ่นดินที่ราบกว้างอันไพศาลของภาคอีสาน แผ่นดินที่อุดมด้วยขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามที่สืบทอดมายาวนานนับพันปี วิถีชีวิตเรียบง่ายที่ดำเนินสอดคล้องกับวิถีของ ธรรมชาติอันงดงามด้วยความเกื้อกูล เป็นคุณธรรมที่ธรรมชาติถ่ายทอดมาสู่วิถีชีวิตของคนอีสาน เป็นเหตุปัจจัย ของชีวิตและสังคมที่สงบสันติสุข บนพื้นฐานของชีวิตที่เรียบง่ายนี้เองที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และความ งดงามแห่งจิตวิญญาณในศิลปกรรมแขนงต่างๆ อันเป็นสิ่งหลอมรวมคุณค่าแห่งศิลปวัฒนธรรมให้เข้าเป็นหนึ่ง เดียวกับความเป็นชีวิต

ธีรวัฒน์ คະนะมะ เกิดและเติบโตในสิ่งแวดล้อมที่งดงามด้วยธรรมชาติ บริสุทธิ์ด้วยธรรม และเบิกบานด้วยรสแห่ง สุขทรียะที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น สิ่งดีงามเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดเป็นอุดมการณ์ทางศิลปะอยู่ในจิตวิญญาณที่ กระตุ้นพลังการสร้างสรรค์ให้ตื่นอยู่เสมอและพร้อมที่จะสร้างสรรค์งานศิลปะ การดำเนินชีวิตอยู่ในวิถีแห่งการ สร้างสรรค์ก่อให้เกิดความสงบสุขและความเบิกบาน ทั้งต่อตัวเอง ต่อเพื่อนมนุษย์ ต่อสังคม และต่อโลก ข้าพเจ้า ขออัญวยพรให้ศิลปินธีรวัฒน์ คະนะมะ จงประสบความสำเร็จในกิจกรรมทางศิลปะโดยทุกประการ

ด้วยความรักและปรารถนาดี

ประเทือง เอมเจริญ

ศิลปินสถานเอมเจริญ

23 ตุลาคม 2544

The artist Teerawat Kanama is a native of the plains of Northeastern Thailand, a land with a rich cultural legacy stretching back thousands of years. It is a region where the beauty and abundance of nature are reflected in the simple way of life of the people and the wealth of traditional arts. In the Northeast, art is a vital and essential expression of life.

As an artist, Teerawat has been shaped by the natural surroundings and esthetic sensibilities of his native region. These forces are the source of his artistic ideals and the inspiration for his work.

Through art, Teerawat has found not just personal contentment but the means for contributing to the human community. As a fellow artist, I wish Teerawat success in all his creative endeavors.

Best wishes,

Pratuang Emjaroen

Emjaroen Studio

October 23, 2001

Rama IX Art Museum Foundation

การงานอันยิ่งใหญ่

ศิลปะ คือ การงานอันยิ่งใหญ่สำหรับผม ตั้งแต่เยาว์วัย เติบโตจนอายุล่วงมาถึงบัดนี้ ผมมิได้สร้างทำอะไรที่นอกเหนือไปจากศิลปะบ้างเลย ผมเป็นเด็กบ้านนอก พ่อแม่มีอาชีพทำนา เมื่อจำความได้ชอบหยิบจับกิ่งไม้ขีดเขียนให้เป็นรูปเป็นรอยไปทั่วพื้นดิน พอเข้าเรียนหนังสือ ตั้งแต่ชั้นประถมก็ชอบวาดรูป เข้าชั้นมัธยมและอาชีวศึกษาก็เลือกศิลปะมาโดยตรง จนเรียนจบที่ศิลปากรในสาขาศิลป์ไทย

ความรัก ความชอบ ความถนัด ความสนใจทางศิลปะมีมาโดยตลอดหลงใหลใฝ่รู้ใฝ่หาความดีความงามในศิลปะ ซึ่งหลังจากจบการศึกษา ก็ย้ายตัวเองมาสร้างที่พักพิงไว้อาศัยและเป็นที่วาดรูปที่บ้านเกิดจังหวัดมหาสารคามอยู่ท่ามกลางธรรมชาติและทุ่งนา ยามหน้าฝน รอบบ้านจะเต็มไปด้วยน้ำท่าไหลล้น ชาวนาที่ไถหว่าน ปักดำ แล้วข้าวกล้าก็เขียวขจีไปทั่ว ยามฤดูเก็บเกี่ยวท้องทุ่งก็เหลืองรวงทองทั่วผืนนา ยามเช้าฟ้าใส ลมแรง ยามค่ำคืนเย็นเยือก น้ำค้างพร่างพราย แม้ตัวเองมิใช่ชาวนา แต่ชีวิตก็ไม่ได้แตกต่างไปจากพวกเขา ยามว่างยังหาโอกาสไปช่วยดีข้าว ขนข้าว กินเหล้าสาโทรวมวงกับหมู่ญาติพี่น้องชาวนาในบางครา

ทุกเช้าไก่แจ้ที่เลี้ยงไว้หลายสิบตัวต่างโง่คอขันเสียงร้องขับขานของนกที่บินมาเกาะกิ่งไม้หรือทำรังบนต้นไม้หน้าบ้าน คอยปลุกตื่นราวเสียงนาฬิกาบอกโมงยามของวันใหม่ แล้วการงานก็เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง

ผมเฝ้าบันทึกทุกอย่างที่มีอยู่รอบบ้านนั้นลงไป ภาพชีวิตทั้งหมดมิให้เห็นเสมอ ไม่ว่าจะเป็นหมู่บ้าน ในท้องนาหรือในลำธารธรรมชาติ ต่างก็เกี่ยวพันซึ่งกันและกัน แล้วดัดแปลง ดัดทอน หรือเพิ่มเติม รูปทรงให้งดงามอิสระอย่างที่ต้องการ

ความขี้เมาของสี่ที่บางไผ่ ช้อนแทรกเข้าหากัน ด้วยการแต่งแต้มพู่กันไปที่ละน้อย จนเกิดเป็นบรรยาการศรครอบคลุมไปที่รูปทรงต่างๆ น้ำหนักสีที่เบา อ่อนแก่ แตกต่างกันไป เน้นรายละเอียดในบางที่ แสดงถึงมุมมองที่เผล

ลอดเข้าไปได้หลังคา ในห้อง ช่องประตู หน้าต่าง มีสิ่งของเครื่องใช้แบบชาวบ้านธรรมดา วางระเกะระกะ อิสระลงตัวอยู่ตามซอกมุม บ่งบอกถึงชีวิตที่เรียบง่าย สงบงาม ผาสุก อ่อนนุ้ยและร่มเย็น

เข้าจรดเย็น เพื่อนพ้องของผมที่กล่าวมานั้น เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดเป็นฝัน เป็นจินตนาการถ่ายทอดออกมาจากกำพิศ พินเพ รากเหง้า จากสายชีวิตของบรรพชน เป็นสายใยของชนบท ความมุ่งมั่น พากเพียร และตั้งใจจะยังคงตรึงอยู่ในใจมิเสื่อมคลาย ศิลปะเป็นสิ่งพิสุทธิ์อันแท้จริงที่ผมเพียรผดุงไว้อยู่คู่ชีวิต มุ่งสร้างสรรค์ พัฒนาผลงาน ศึกษาหาความรู้ เฝ้าดูชีวิตและลมหายใจของท้องทุ่งอีสานอยู่ทุกคืนวัน ทั้งนี้ก็เพียงเพื่อหวังไว้ว่าพลังแห่งศิลปะที่มุ่งมั่น ผุดพวยอยู่ในใจจะเป็นสื่อส่งมอบความประทับใจให้อ้อมเอยที่ดูแล้วไร้จริตมายาเป็นยิ่งนัก

แม้ว่าความเป็นศิลปินจะดำรงชีวิตอยู่อย่างยากยิ่งก็ตาม แต่มิทำให้ตัวเองละทิ้งไปจากทาสทางสุนทรียนี้ได้เลย อย่างไรก็ตามชีวิตของเราจะสามารถดำรงสถานะที่ดีอยู่ได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการที่เราหันเข้าหาจิตใจตัวเองอย่างแท้จริง พึงระวังและใช้ชีวิตอย่างสมณะ อันหมายถึงการใช้จ่ายแค่เพียงพอประมาณ ทำงานให้หนัก เก็บเกี่ยวความรู้ให้มาก ครุ่นคิดในทางดีงาม จากนั้นชีวิตก็จะมีแต่ความผาสุก รุ่งแต่จะสรรค์สร้างการงานให้ยิ่งใหญ่แก่ชีวิตได้ตลอดไป

ธีระวัฒน์ คະนะมะ

๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๔

ศิลปะลานคน มหาสารคาม

My Calling as an Artist

Art, for me, is a calling. Ever since I was a child, art is really all that I have ever wanted to do. I am the son of rice farmers. I grew up in the country. My earliest memories are of scratching out pictures in the dirt with sticks. When I started school, I loved drawing, and as a student in secondary school and vocational school, I began my formal study of art. At Silpakorn University I chose to major in Thai art.

Art is what I have loved and what I have been good at for as long as I can remember, and the search for beauty through art has been the driving passion of my life. After completing my studies, I returned to my hometown in Mahasarakham and built a house and a studio where I could draw and paint. My house is surrounded by rice paddies, and in the rainy season, after the villagers have planted their crops, the fields are the most brilliant green. At harvest time, everything is gold for as far as the eye can see. The sky is clear and blue, and a strong wind blows. Nights are cool, and at dawn dew coats the ground. Although I may not be a rice farmer myself, my life is really not so different. In my free time, I go out and thresh rice. Then I help the farmers to gather it up, and when the work is done, I share a drink with family and friends.

At sunrise every morning the flock of chickens I keep around the house begin to crow, and the trees out front fill with birds, singing as they flit from branch to branch or build their nests. All together they make for a first-rate alarm clock that signals the start of another working day.

These things that make up my everyday life are also the elements that fill my art. Whether I choose images from village life, from the rice fields, or from nearby streams, nature is the starting point for the

work I do, though as an artist, I feel free to change, rearrange or embellish what I see.

The colors in my palette seem to flow into one another, and eventually, as I dabble with my brush, the forms on the canvas start to convey an atmosphere. I make use of different values to give weight and emphasis to certain details of the work. Peering through the doors and windows of a room, one can see scattered about common household items that reflects a simple and peaceful way of life.

In the evening my friends inspire me to dream and stir my imagination. We share common roots and a common history, and because of these commonalities, we share a strong sense of community. The hard work and determination of our ancestors is still alive in us.

Art is the ultimate good that sustains my life. It inspires me to learn and grow, and over time, as I observe the rural life of Northeastern Thailand, I hope that art will empower me to see this life clearly and honestly and to represent it faithfully in my work.

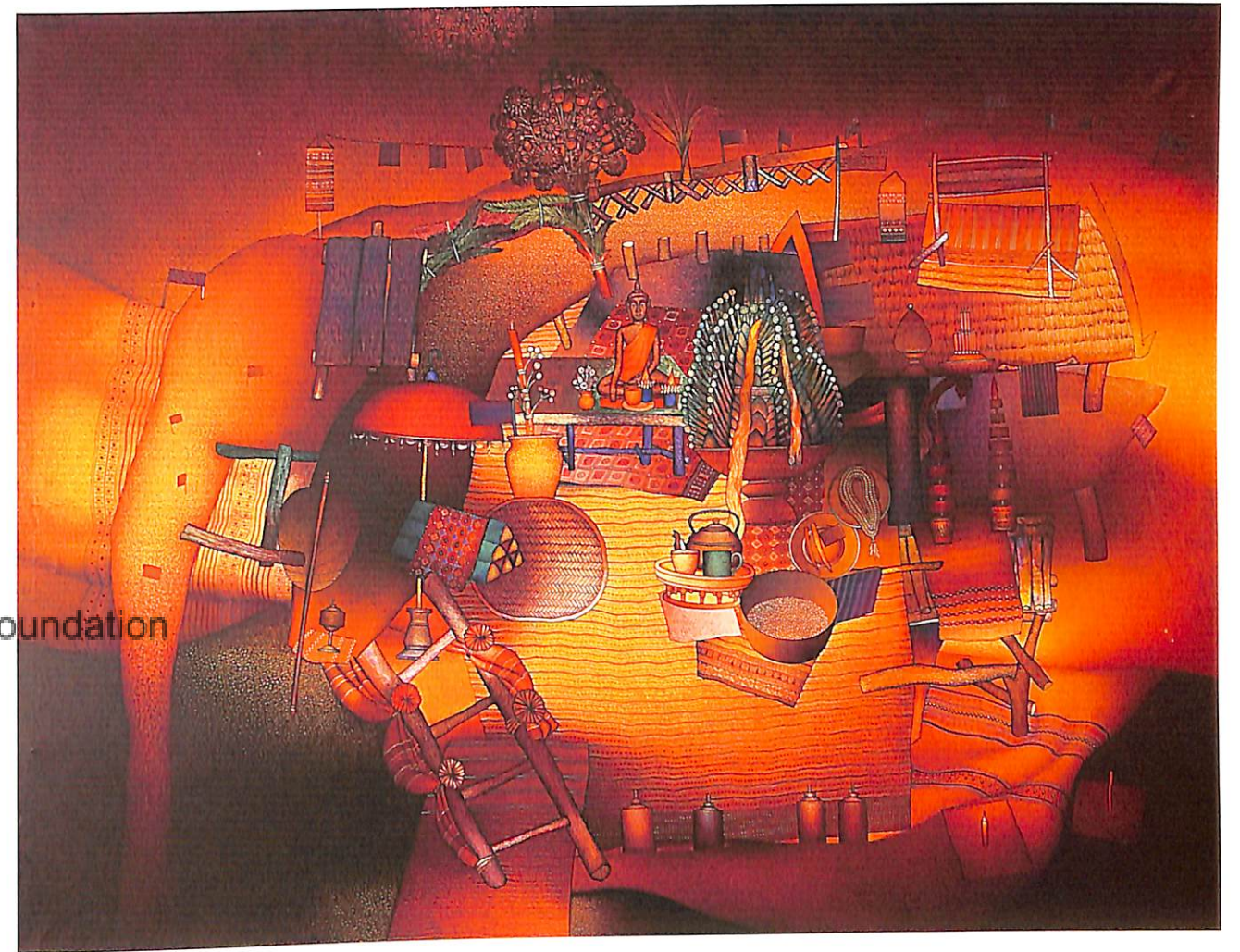
Although the life of an artist may have its hardships, I will always be a slave to art. In any case, our contentment depends on our awareness of our own hearts. It is the fruit of a life of mindfulness. What matters is living modestly, working hard, reaping what wisdom we can, and learning to appreciate the goodness around us. These are the keys to a happy life and the foundation for a rewarding future.

Teerawat Kanama

October 19, 2001

Silpa Larncoon, Mahasarakham

Rama IX Art Museum Foundation

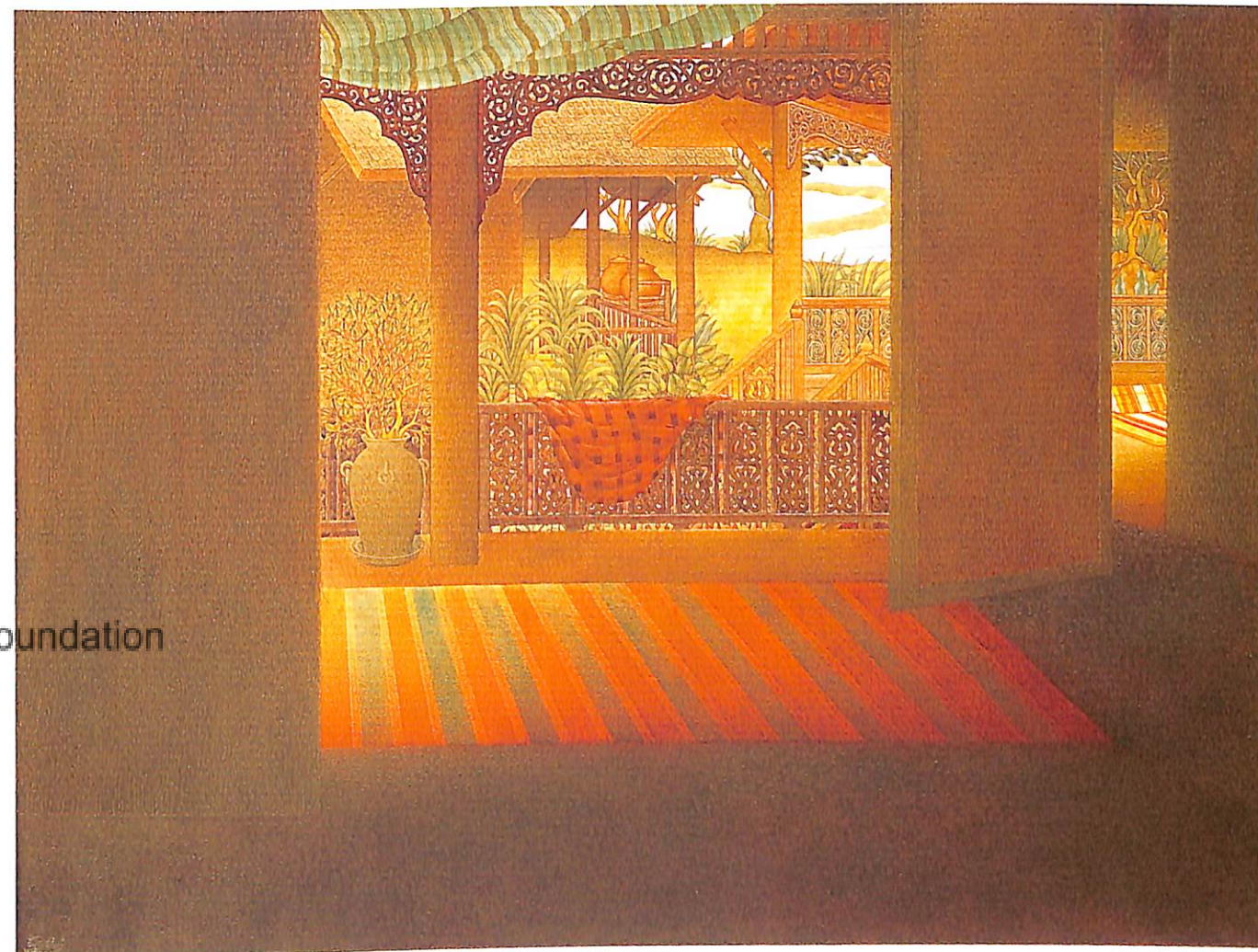
Rama IX Art Museum Foundation

ชาติพันธุ์ภาพโต ๒๕๔๐ สีอะคริลิกบนผ้าใบ ๑๔๕ x ๒๘๐ ซม.
The Thai Race, 1997 Acrylic on canvas 145 x 280 cm

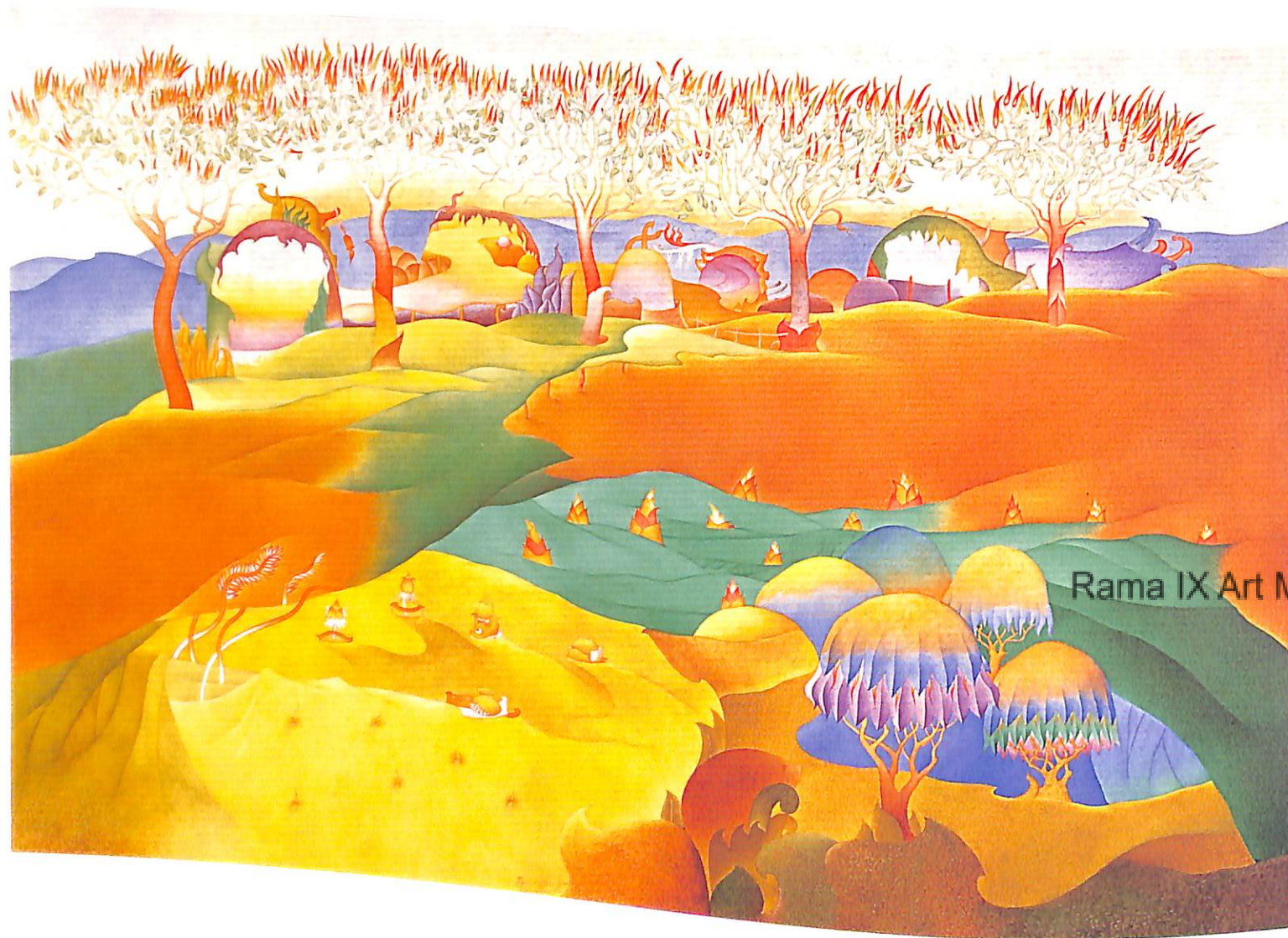

Rama IX Art Museum Foundation

ศิลปินพื้นแดน ๒๕๓๘ สิตติโชคชัย
Isaan Musicians. 1995

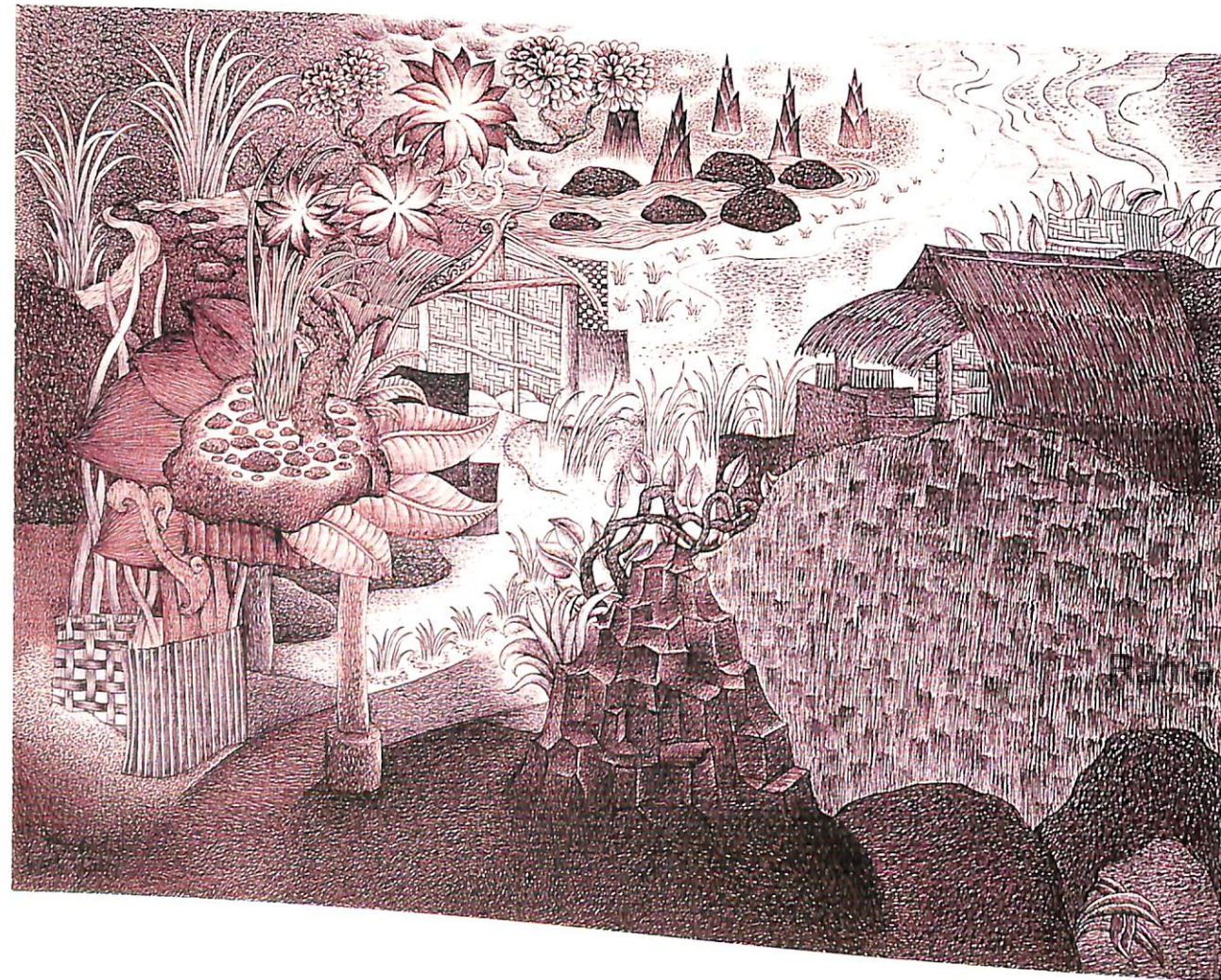
ลอดลายไม้จลุ ๒๕๔๔ สิตติโชคชัย
Peering Through the Door. 2001

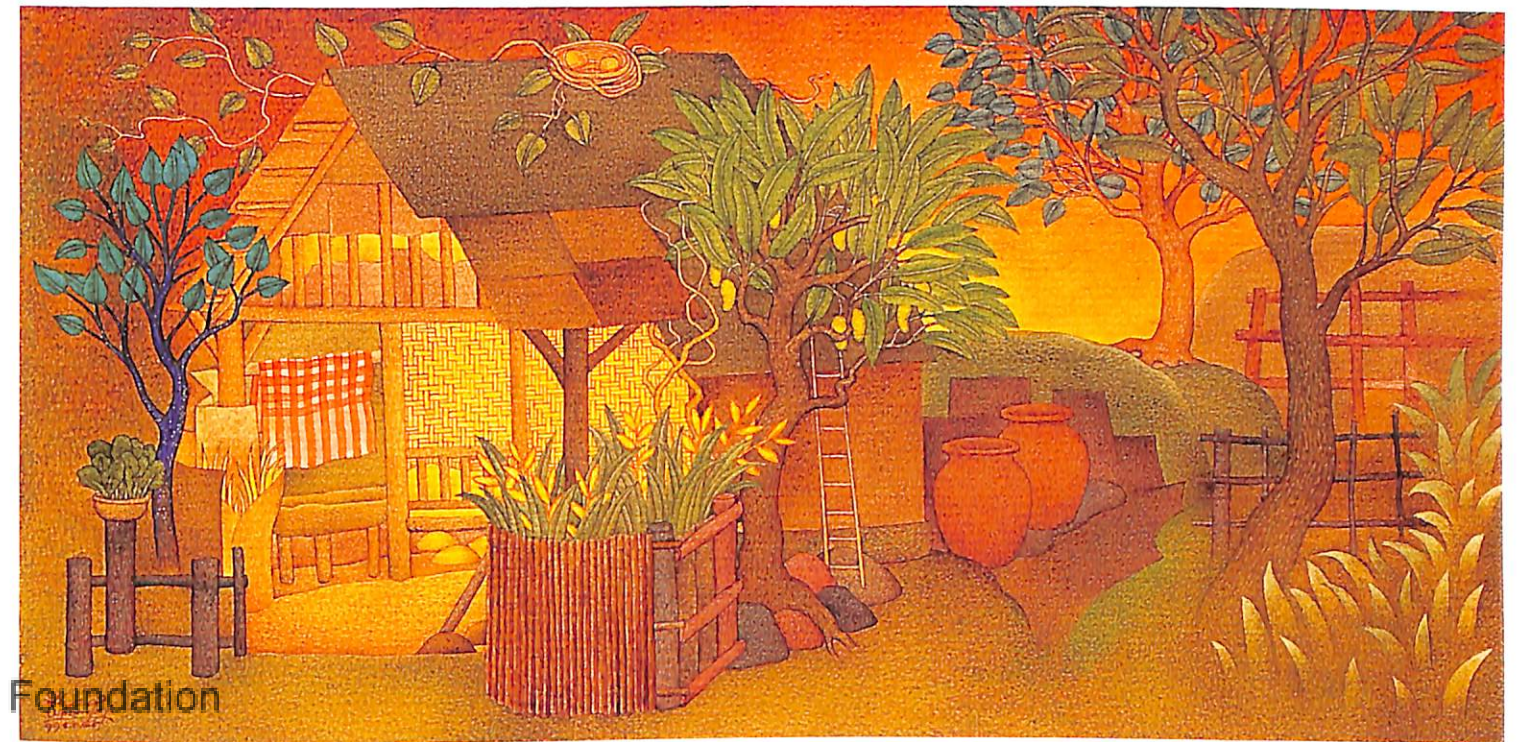
พริกพัฒนาพันธุ์ ๒๕๓๗ สีอะคริลิกบนผ้าใบ ๑๐๐ x ๑๐๐ ซม. Pepper Field, 1994 Acrylic on canvas, 100 x 100 cm

ศรัทธาหมู่พล ๒๕๔๑ สีอะคริลิกบนผ้าใบ ๑๐๐ x ๑๐๐ ซม. Making Merits, 1998 Acrylic on canvas, 100 x 100 cm

เนินหน่อไม้ ๒๕๔๔ วัสดุเส้นใยจากงานกระดาษ ๒๕ ซม. x ๓๖ ซม. ๓๓ม
Bamboo Shoot Hill, 2001 Paper and paper, 25 x 36 cm, 33m

ดวงตะวันลาลับ ๒๕๔๓ สีอะคริลิกบนผ้าใบ ๓๐ x ๔๐ ซม. Sunset, 2000 Acrylic on paper, 30 x 60 cm

Rama IX Art Museum Foundation

ผาสุกสถาน ๒๕๔๓ สีอะครีลิคบนผ้าไหม ๘๐ x ๑๐๐ ซม. A Happy Place, 2000 Acrylic on paper 80 x 100 cm

เดือนประดับ ๒๕๔๓ สีอะครีลิคบนผ้าไหม ๘๐ x ๑๐๐ ซม. Shining Moon, 2000 Acrylic on paper 80 x 100 cm